

Už mnoho let se nacházím v duchovním boji a prožil jsem věci, které by mnohým lidem připadaly jako přeludy nebo pouhý výplod zbloudilé nebo pomatené mysli. Už z toho je vidět, jak je zlo rafinované. Většinou až zpětně mi dochází význam mnoha zdánlivě drobných událostí. Právě dnes mi nějak naplno došlo, jakou další důmyslně spletenou past na mě Zlý připravil. Ve své práci zažívám silné těžkosti a útrapy, jsem obnažený ve svých vnitřních slabostech a zraněních, těžce zápasím s počítačovou technikou, často mi nejsou sděleny důležité informace a následně jsem osočen nebo ponížen za to, že něco nevím. Jen v samotné práci se mi mezi neděje vůbec málo. Jen pro představu: jako jediný jsem se nemohl připojit do online porady, záhadně se mi mezi přihlašovacími údaji objevila soukromá emailová adresa, jejíž obsah si prohlížím jen doma, způsobil jsem poruchu kopírky, den co den jsem nemohl otevřít kliku od auta kolegy, který mě vozil atd.

Vzhledem k šířící se epidemii v posledních měsících jsme museli nosit roušku, ale nosit ji po celý pracovní čas i na nose jsem nebyl schopen, protože kromě ztíženého dýchání, které bych po celý pracovní čas nevydržel, se mi navíc vždycky začaly mlžit brýle. V poslední pracovní den před Vánocemi jsme měli zkrácený večírek se společným obědem. V ten den v našem pracovním kolektivu nebyl evidován nikdo, kdo by byl virem nakažen. Několik dní před Novým rokem mi volal kolega, který na večírku seděl u stolu těsně vedle mě a sdělil mi, že je nakažený. Sám pracuje v jiné budově a sotva kdy se vídáme. Připadalo mi podezřelé, že přibližně ve stejnou dobu volal také mému nadřízenému, který sedí asi 4 metry ode mě. Proč právě jemu? Když jsem se po svátcích vrátil do práce, zjistil jsem, že tři ze sedmi z nás, kdo sedí v kanceláři na stejném patře, zůstali doma, protože se virem nakazili. Z hovoru zdravých, do práce se navrátilších kolegů jsem poznal, že pátrali po bacilonosiči, tedy po viníkovi nastalé situace a měli na mysli mě. Děkuji Bohu, že mě uchránil před dalším ponížením, protože den před mým nástupem do práce jsem se nechal otestovat s negativním výsledkem.

Testování doprovázely zvláštní potíže. Mailem přišlo potvrzení o rezervaci termínu, ale když jsem dopoledne přišel na příslušné stanoviště v nemocnici, odmítli mě s tvrzením, že antigenní test provádějí jen výjimečně, navíc jsem ještě předtím marně zvonil u dveří, ke kterým jsem byl z důvodu testu nasměrován. Později se ale situace obrátila. Zavola jsem někam na kovidovou linku, odkud mi slečna s téměř zázračnou ochotou a úslužností rezervovala test na stejném místě ještě v týž den večer.

Ledaskoho asi napadne, že nešlo o nic moc závažného, že mnoho lidí trpí o tolik víc. Přestože, kajícně uznávám, jsem často sobecky zaměřený sám na sebe, nezavírám oči před utrpením, kterého jsem přímým či nepřímým svědkem, ale mé každodenní těžkosti se skládají z mnoha drobných těžkostí i silných bolestí duše (dříve i nekonečné mučivé bolesti těla) a vzhledem k souběhu desítek nepříznivých okolností bych těžko unesl všechny důsledky toho, že by se toto obvinění na mém pracovišti prokázalo jako oprávněné. Jsem velmi citlivý a vnímám zřetelně desítky někdy možná stovky různých drobných skutečností nacházejících se v pozadí všeobecně přijímaných věcí.

Tímto chci vzdát velké díky Bohu Otci, Ježíši Kristu, Duchu Svatému, Panně Marii, archandělu Michaelovi, strážným andělům všech členů mé rodiny, Otci Piovi, Otci Amorthovi, Otci Dolindovi a Aničce Tomanové, ke kterým se denně modlím! Pokud bych svým svědectvím mohl někoho povzbudit, budu rád.

P.K.